

РЕШЕНИЕ

№ 2349

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 02.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4499** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 29, ал. 6 от Закон за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българска народна армия /ЗДРДОПБГДСРСБНА/.

Образувано е по жалба на Й. М. В., чрез пълномощник адв. Т. Т., със съдебен адрес в [населено място], срещу Решение № 2-1559 от 12.02.2019 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия/КРДОПБГДСРСБНА/, с което е установена и обявена принадлежността му към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

В жалбата е изложено становище за нищожност на оспорения административен акт, алтернативно на незаконосъобразност, поради противоречие с материалния закон, както и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Оспорват се фактическите констатации, отразени в решението. Изложено е твърдение, че Й. В. не е давал съгласие за сътрудничество, не е изпълнявал задачи, не е бил вербуван от майор А. А. и не е осъществявал сътрудничество като „секретен сътрудник“. В решението липсвало изложение на фактическите и прави основания за издаването му. Задължение на Комисията било не само да се снабди с документи, съдържащи информация за дейността на органите по чл. 1, но и да проучи, анализира

и оцени същите. Сочи се, че жалбоподателят не е изготвял или подписвал нито един от документите, от които да се направи извод за съпричастност към органите по чл. 1 от Закона. Оспорва се твърдението на Комисията, че жалбоподателят е извършвал дейност като „секретен сътрудник“. Единствено наличието на документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви – регистрационни дневници и картотеки, не били достатъчно и не представлявали безспорни доказателства за съзнателно извършвана дейност. Липсвали безспорни доказателства за съзнателно доставяне информация на органите на Държавна сигурност и че не съществуват документи, изготвени или подписани от Й. В.. В решението липсвала обосновка на съображенията, касаещи доказателствената стойност на документите. Изложени са съображения, че не е спазен чл. 26 АПК, с което е пречатствано правото на жалбоподателя да участва в административното производство. Решението пък било постановено в нарушение на чл. 35 АПК, тъй като е издадено при неизяснена фактическа обстановка. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалните си представители поддържа жалбата. Твърди се, че по делото безспорно е било установено, че жалбоподателят не е бил секретен сътрудник към ДС и не отговарял на изискванията за принадлежност по чл. 1 от Закона. Моли за отмяна на оспорения административен акт. Претендира присъждане на разноски, в размер на платената държавна такса.

Ответникът по делото – Комисия за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Излага подробни доводи по наведените в жалбата възражения. Моли същата да бъде оставена без уважение. Поддържа се, че решението на комисията е законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като взе предвид обжалвания административен акт, събраните по делото доказателства, в т.ч. и представената административна преписка, и доводите на страните намира за установено следното от фактическа страна следното:

От представената по делото административна преписка се установява, че на база Писмо изх. № КИ-П-13-1596/25.01.2013г. на председателя на Комисията до председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), е отправено искане за предоставяне на информация за лицата извършвали или извършващи публична дейност по чл. 3, ал. 2, т. 9 от закона - „членовете на управителните и контролните органи на приватизационните фондове” - общо 2 листа./л.24-25/

В тази връзка с Писмо-отговор от КФН, вх. № 1312/15.02.2013г., на Комисията са предоставени на електронен носител (CD) списъци, на лицата извършвали публични дейности по чл. 3, ал. 2, т. 9 от закона. - общо 2 листа;/л.26-27/

Представена е хартиена разпечатка от предоставения от КФН на електронен носител общ списък на приватизационните фондове (ПФ), в който под № 13 фигурира Национален ПФ „Свети Никола” АД - общо 3 листа;/л.28-30/

Представено е също извлечение от хартиена разпечатка от предоставения от КФН иа електронен носител списък на „преобразувани и вписани”, в който под № 9 фигурира Национален ПФ „Свети Никола” АД, с посочени: наименование след преобразуване - Индустрална Холдингова Компания АД; ЕИК -[ЕИК]; град - С.; дата на възникване - 1996 г., както и Членове на управителните и контролни органи, в които фигурира и Й. М. В., с ЕГН: [ЕГН]- общо 2 листа;/л31-32/

В хода на административното производство е представена разпечатка от интернет страницата на Търговския регистър за извършена справка по ЕИК[ЕИК], ведно с удостоверение за актуално състояние към 28.12.2007г., от което е видно, че по ф.д.№ 13588/1996 но описа на СГС е вписано акционерно дружество с фирма „Индустрална Холдингова Компания” АД, с БУЛСТАТ[ЕИК]/л.33/ по чиято партида са вписани Решение 1 от 25.11.1996г. /л.35/и Решение № 5 от 30.01.1998г./л.40/ - общо 2 листа;

Приобщени са копия от решения, вписани по партидата на Национален приватизационен фонд „С. Н.”, [населено място], по ф.д. № 13588/1996г. по описа на СГС, находящи се в раздел „фирмено дело” на страницата на Търговския регистър по партидата на „Индустрална Холдингова Компания” АД с ЕИК[ЕИК] /общо 6 листа/, а именно:

Решение от 25.11.1996г. на СГС за регистрация на дружеството като приватизационен фонд и за вписване на оспорващия като член на Управителния съвет (т.е. член на управителен орган) на дружеството - 2 листа/л.35-36/; Решение № 2 от 08.04.1997 г. на СГС, фирмено отделение, вписано по партидата на Национален ПФ „Свети Никола” АД, за вписване увеличение на капитала - 1 лист;/л.37/; Решение № 3 от 08.08.1997 г. на СГС, фирмено отделение, вписано по партидата на Национален ПФ „Свети Никола” АД за вписване увеличение на капитала -1 лист;/л.38/; Решение №4 от 15.10.1997г. на СГС, фирмено отделение, вписано по партидата на Национален ПФ „Свети Никола” АД за вписване увеличение на капитала - 1 лист/л.39/; Решение № 5 от 30.01.1998 г. на СГС, фирмено отделение, вписано по партидата на Национален ПФ „Свети Никола” АД, с което се вписва промяна в наименованието на дружеството от Национален ПФ „Свети Никола” АД на Индустрален Холдинг „Свети Никола” АД- 1 лист./л.40/

В хода на административното производство са събрани и представени, като доказателства по делото документи, установяващи принадлежността на жалбоподателя към Държавна сигурност по чл. 25, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, както следва:

1. Извлечение от регистрационния дневник, в който: под № 18403 на 04.04.1988 г. е вписана регистрацията на секретен сътрудник с псевдоним „М.” към отдел „07”, с посочен арх. № Ф1 - 6262, отразена дата на предаване в архив - 07.09.1990г. -/ лист 41/;
2. Картони - Строго секретно! Обр.1 - 2 броя, на името на жалбоподателя, фигуриращ в тях с три имена, дата на раждане и месторождение, с посочени рег. № 18403, Ф1- 6262, и се намира „07” - /л.42-43/;

3. Картон - Строго секретно! Обр.3 на жалбоподателя от 30.03.1988 г., като секретен сътрудник с псевдоним „М.“, с посочен рег. № 18403; Ф1- 6262; къде се намира „ УНТР - 02” и с отразени на гърба на картоната имена и дата на раждане - /л.44/;

4. Дело Ф1-6262 на жалбоподателя като секретен сътрудник „М.” с рег. № 18403, титулна страница; опис на документите както и последна страница - общо 23 листа./л.45-67/ съдържащо документи от ръководил го щатен служител в това число:

4.1 Регистрационна бланка за регистрацията под № 18403 на 04.04.1988 г. на секретен сътрудник „М.” към П.-ДС, УНТР, отд. 05;

4.2. Предложение за привличане на Й. М. В. за секретен сътрудник на УНТР, отдел 05, утвърдено на 09.03.1988г.;

4.3. Справка от 21.03.1988 г. за извършена вербовка на 17.03.1988г. на жалбоподателя за секретен сътрудник на ДС по линия УНТР, П.-ДС;

4.5. План за оперативна подготовка на секретен сътрудник „М.” утвърден на 08.04.1988г.;

4.6. Предложение за сваляне в архив на дело №18403 на СС „М.“, утвърдено на 29.01.1990 г.

На заседание на комисията, проведено на 12.02.2019 г., е съставен Протокол № 6 /л. 69-71 от делото/ приложен по делото, при наличие на кворум, са разгледани документи за установяване на принадлежност на лица по чл. 3, ал. 2, т. 9 от ЗДРОПБГДСРСБНА. В резултат на разискване и след гласуване с 7 гласа „ЗА“, от присъствали седем членове на Комисията, е прието Решение № 2-1559/12.02.2019 г. /л. 73-78 от делото/, с което е установена и обявена принадлежността към органите по чл. 1 от Закона на Й. М. В./л75/ В решението е посочена датата на раждане на жалбоподателя – 19.01.1957 г., в [населено място], както и че е бил вербуван от майор А. Ем. А. на 17.03.1988 г., регистриран на 04.04.1988 г. Бил е ръководен от майор А. Ем. А. и е осъществявал сътрудничество в структурите на П.-II и П.-VII. Посочено е, че е осъществявал сътрудничеството в качеството на „секретен сътрудник“ с псевдоним М.. Документите, въз основа на които е установена и обявена принадлежността на жалбоподателя са: документи на ръководил го служител и регистрационна бланка, съдържащи се в дело Ф-1, а.е. 6262 /л. 53-75 от делото/, рег. дневник /л.49 от делото/, картони обр. 1- 2 бр. /л.50-51 от делото/ и обр. 3 /л. 52 от делото/.

В хода на съдебното производство от страна на ответника са представени допълнително писмени доказателства .

По делото е изготвена справка и е представено Решение№ 3525/27.05.2019г. по адм.дело № 3731/2018г. на АССГ, влязло в сила на 28.05.2020г. С решението АССГ е отхвърлил жалбата на Й. М. В. и по същество приел за законосъобразно Решение № 2-1204/06.02.2018 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните

служби на Българската народна армия/КРДОПБГДСРСБНА/, с което е установена и обявена принадлежността на Й. М. В. към органите по чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт прави следните правни изводи:

Решението на Комисията е връчено на жалбоподателя на 30.03.2019 г., видно от представената разписка за доставяне /л. 86 от делото/, а жалбата е депозирана в Комисията с вх. № 2585/12.04.2019 г., поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, и същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, която по силата на чл. 29, ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е компетентният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от с.з. - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

Комисията е колегиален орган и се състои от девет членове, включително председател, заместник-председател и секретар - чл. 5, ал. 1 от закона. Заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички членове, като решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване - чл. 8, ал. 2 от закона. Решението на комисията се подписва от всички членове, участвали в гласуването - чл. 16, ал. 3 от Правилника за дейността на комисията. По делото е представено извлечение от протокол № 6 от 12.02.2019г., в което е посочено, че на заседанието присъстват 7 от членове на Комисията, чиито имена са отразени в протокола.Следователно, заседанието, на което е прието оспореното решение е проведено при наличие на изискуемия кворум.

По отношение на обсъждането, касаещо вземане на решение относно Й. В. се установява, че в протокола изрично е отразено, че от присъствалите седем от членовете на Комисията всички са гласували „за” установяване и обявяване на принадлежност към структурите на ДС и БНА,с което е спазено изискването за приемане на решенията с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване.

Изложеното обосновава извод, че решението е прието от овластен по закон орган при необходимия кворум и мнозинство. Спазена е процедурата по приемане на решението. Същото е издадено в законоустановената писмена форма с предписаното съдържание,като са изложени мотиви, съдържащи фактическите и правни основания за издаването му.

Нормата на чл. 26, ал. 1, т. 2 от закона задължава Комисията да извърши

проверка относно наличие на основания за установяване и обявяване на принадлежност към органите по чл. 1 от закона относно лица, заемащи публична длъжност или изпълняващи публична функция. Публичните длъжности по смисъла на закона са изчерпателно изброени в чл. 3, ал. 2, от Закона, сред които под т. 9 са посочени членове на управителните, контролните и надзорните органи на приватизационните фондове. В протокола изрично е отразено, че Комисията на основание чл. 26, ал. 1, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е извършила проверка на лица по чл. 3, ал. 2, т. 9- членове на управителните, контролните и надзорните органи на приватизационните фондове – НАЦИОНАЛЕН ПФ С. Н. АД, като са проверени 16 лица.

С оглед на това и предвид представените по делото доказателства безспорно в случая се установява, че жалбоподателят – Й. М. В., ЕГН: [ЕГН] е бил член на управителен орган/управителен съвет.

Също по делото липсва спор между страните, а и това се установява от приобщените по делото доказателства, че по отношение на Й. М. В. е било постановено Решение № 2-1204/06.02.2018г., с което е установена и обявена принадлежността на Й. В. към органите по чл. 1 от Закона. Изрично в Протокол №6/06.12.2019г. на Комисията е отразено, че жалбоподателя Й. Ватов е обявен с Решение № 2-1204, но делото е все още висящо./л.71/ Решение № 2-1204/06.02.2018г. е обжалвано по съдебен ред, като с Решение № 3525 от 27.05.2019г. постановено по адм.дело № 3731/2018г. по описа на АССГ, съдът е отхвърлил жалбата на Й. М. В. и по същество е приел за законосъобразно Решение № 2-1204/06.02.2018г. на Комисията, с което е установена и обявена принадлежността му към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА./л.184-187/ Решението е влязло в сила на 28.05.2020г. В случая по делото е налице постановен и влязъл в сила съдебен акт, с който е прието за законосъобразно решение на Комисията, с което е установена и обявена принадлежността на В. към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Безспорно по делото се установи, че е налице влязло в сила съдебно решение, уреждащо отношенията между същите страни като настоящите, административният орган се е позовал на идентични факти при издаването на Решение №2-1204 от 06.02.2018г. на Комисията и обжалваното в настоящото производство Решение № 2-1559/12.02.2019г. на Комисията, както и че два акта са издадени на едно и също основание.

Следователно по отношение установяването и обявяването на принадлежността на настоящия жалбоподател към органите по чл. 1 от Закона въз основа на същите документи по чл. 25, т. 3 от Закона и в същото качество на вербувания – „секретен сътрудник“ КРДОПБГДСРСБНА се е произнесла вече веднъж преди установяване на оспореното решение, предмет на проверка за законосъобразност в настоящото съдебно производство, което е второ по ред.

С оглед на изложеното настоящия съдебен състав счита, че въпроса за установяване и обявяване принадлежността на настоящия жалбоподател към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е налице стабилен административен акт. При това без значение

се явява фактът в какво определено качество на лицето е станало това. Комисията не е разполагала с правомощието да се произнесе за пореден път /втори/ по принадлежността на същото физическо лице към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, след като вече е установила и обявила неговата принадлежност към тези органи на база същите документи по чл. 25, ал. 1, т. 3 от Закона и в същото качество: „секретен сътрудник“ с псевдоним "М.". Комисията се е произнесла с Решение №2-1204 от 06.02.2018г. и Решение № 2-1559/12.02.2019г. обжалвано в настоящото производство.

Следва да се посочи, че Комисията има законното правомощие да постанови последващо решение по отношение на едно и също физическо лице, независимо от това в какво качество, единствено и само в хипотезата на чл. 28 от Закона, когато се появят нови доказателства за принадлежност към органите по чл. 1 от Закона на лица, за които вече се е произнесла.

Съгласно чл. 28 от Закона, Комисията се произнася служебно, когато се появят нови доказателства за принадлежност към органите по чл. 1 на лица, за които вече се е произнесла, независимо от наличието на предходни проверки. Мотиви в тази насока в спорното решение не се съдържат. Напротив видно от отговора на ответника по жалбата се установява, че обстоятелствата са напълно идентични, послужили при постановяване на оспореното решение. Принадлежността на жалбоподателя към органите по чл. 1 от Закона е била установена и обявена в едно и също качество на сътрудничество – „секретен сътрудник“ с псевдоним "М. " и то на база документи по чл. 25, т. 3 от Закона, които напълно съвпадат с документите, въз основа на които е обявена установената и обявена принадлежност на това лице към същите органи с оспореното в настоящото съдебно производство решение. В настоящия случай, не е и налице хипотезата на чл. 28 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Единствената хипотеза, при която комисията е компетентна да се произнесе повторно, е при поява на нови доказателства, тоест такива които не са били известни към момента на постановяване на предходното решение. Ето защо комисията по ЗДРДОПБГДСРСБНА не разполага с материалноправна компетентност да се произнесе с ново решение, обявявайки принадлежност към органите по чл. 1 на база на едни и същи доказателства.

В настоящия случай, както се посочи по-горе принадлежността на жалбоподателя е установена и обявена въз основа на едни и същи доказателства, в едни и същи служби и в едно и също качество. Както документите, така и установяването са идентични с посоченото по-горе решение на Комисията.

При наличието на предходно административно решение, комисията не е имала правомощие да се произнесе отново за принадлежността на същото лице към органите по чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА. Комисията може да издаде решение повторно само при условията на чл. 28 ЗДРДОПБГДСРСБНА - когато

са налице нови доказателства за принадлежност към органите по чл. 1 по отношение на лица, за които вече се е произнесла.

Т. тълкуване на закона е дадено в Тълкувателно решение № 12/09.12.2021 г. по тълкувателно дело № 9/2019 г. на Общото събрание на съдиите от първа и втора колегия на Върховния административен съд. В тълкувателното решение, което е задължително за административните органи и за съдилищата, е прието, че Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби към Българската народна армия, не е оправомощена и няма материална компетентност (извън случаите по чл. 28 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия) да се произнесе с второ и последващи решения спрямо същите лица, чиято принадлежност към Държавна сигурност или разузнавателните служби на Българската народна армия вече е обявила, ако не са налице нови доказателства.

Безспорно по делото се установи, че е налице влязъл в сила административен акт, уреждащ отношенията между същите страни като настоящите, административният орган се е позовал на идентични факти при издаването на Решение № 2-1204/06.02.2018 г. на Комисията и Решение № 2-1559/12.02.2019 г. на Комисията. Двата акта са издадени на едно и също основание и не са налице нови доказателства които дават основание комисията да се произнесе с второ и последващи решения спрямо същото лице.

По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение, с което за жалбоподателят отново се установява и обявява принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, е нищожно и следва да се прогласи като такова.

С оглед изхода на спора, съдът намира за основателни претенциите на жалбоподателя за присъждане на съдебно-деловодни разноски само за държавна такса, тъй като не са претендирани разноски за адвокатско възнаграждение. Претендирани са разноски само за държавна такса, която е в размер на 10 лева.

Предвид горното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, Трето отделение, 60 -ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО по жалба на Й. М. В. Решение № 2-1559 от 12.02.2019 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия/КРДОПБГДСРСБНА/, с което е установена и обявена принадлежността му към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

ОСЪЖДА Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия да заплати на Й. М. В., ЕГН: [ЕГН] от [населено място] сумата от 10 /десет/ лева, представляваща разноски по делото за държавна такса.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: